Raad van State
19 XII 1957
- 1 - coördinatie (1)

MV. L. 5966/1.

KONINKRIJK BELGIE. ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE. AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 25e oktober 1957 door de Minister van Landbouw verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende de vergoedingen verschuldigd aan de Nationale Dienst voor afzet van land- en tuinbouwproducten door de uitvoerders van eieren", heeft de 5e december 1957 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de l'Agriculture, le 25 octobre 1957, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "relatif aux rétributions dues à l'Office national des débouchés agricoles et horticoles par les exportateurs d'oeufs", a donné le 5 décembre 1957 l'avis suivant :

Artikel 1, 3°, bepaalt dat een vast recht van 1.000 frank geheven wordt bij de inschrijving van de uitvoerders in het register voorgeschreven bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 17 december 1953.

Dit recht wordt geheven, afgezien van enig rechtstreeks dienstbetoon aan de uitvoerder. Zoals de Raad van State er reeds heeft kunnen op wijzen in zijn advies nr L. 4339 van 26 juni 1954, is het derhalve geen retributie, maar dient het als een belasting te worden beschouwd.

Het huidig ontwerp heeft tot eerste rechtsgrond artikel 1, 4°, van de wet van 14 juli 1930, gewijzigd bij die van 5 april 1934, waarbij bepaald wordt dat de Koning het bedrag van de "taxe", ten laste van de uitvoerders te heffen , mag vaststellen.

Er dient te worden opgemerkt dat aan de term "taxe" geen wel bepaald rechtskundig begrip beantwoordt, maar dat de rechtsleer daardoor meestal toch een begrip aangeduid ziet dat wel te onderscheiden is van de "belasting" en dat bepaald wordt als de geldelijke tegenprestatie van een welbepaalde, door de Staat bewezen dienst.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 5 april 1934 laat niet toe aan deze wettelijke term een andere betekenis te geven.

.../...

Zoals de Raad van State eveneens reeds in vorige adviezen (nr L. 3561 van 31 juli 1953 en nr L. 4339 van 26 juni 1954) heeft vastgesteld, beletten trouwens de artikelen 110 en 113 van de Grondwet, naar luid waarvan belastingen alleen kunnen geheven worden ten behoeve van het Rijk, de provincies en de gemeenten, deze wet uit te leggen als een machtiging tot het heffen van een belasting ten behoeve van een openbare instelling.

Bovendien moge worden aangestipt dat, zelfs indien de wet van 14 juli 1930 - 5 april 1934 de heffing van een belasting ten laste van de uitvoerders zou toelaten, zulke heffing onmogelijk ten voordele van de Nationale Dienst voor afzet van land- en tuinbouwproducten zou kunnen geschieden, daar deze dienst luidens het bepaalde bij artikel 4, littera a, van zijn organieke wet van 27 december 1938 alleen "retributies" kan ontvangen.

De Raad van State is dan ook van oordeel dat het bepaalde bij artikel 1, 3°, van het ontwerp geen rechtsgrond heeft.

L'article 1er, 3°, du projet prévoit la perception d'un droit forfaitaire de 1.000 francs à l'occasion de l'inscription des exportateurs au registre, conformément à l'article 3 de l'arrêté royal du 17 décembre 1953.

Ce droit est perçu indépendamment de tout service direct envers l'exportateur. Comme le Conseil d'Etat l'a déjà exposé dans son avis n° L. 4339 du 26 juin 1954, il n'a donc pas le caractère d'une rétribution, mais doit être considéré comme un impôt.

Le fondement légal du projet réside en premier lieu dans l'article 1er, 4°, de la loi du 14 juillet 1930, modifié par celle du 5 avril 1934, qui dispose que le Roi peut fixer le montant de la "taxe" à percevoir à la charge des exportateurs.

Il y a lieu d'observer que si le terme "taxe" ne répond à aucune notion juridique bien déterminée, la doctrine y attache néanmoins en général un sens qui le distingue de celui qu'elle donne au mot "rétribution" et qui sert à désigner la contrepartie pécuniaire d'un service déterminé rendu par l'Etat.

Les travaux parlementaires de la loi du 5 avril 1934 ne permettent pas d'attribuer un autre sens à ce terme légal.

Ainsi que le Conseil d'Etat a eu l'occasion de le constater dans deux avis antérieurs (n° L.3561 du 31 juillet 1953 et L. 4339 du 26 juin 1954), les articles 110 et 113 de la Constitution, qui ne prévoient d'impôts qu'au profit de l'Etat, des provinces et des communes, font obstacle à ce que la loi précitée soit interprétée comme autorisant la perception d'un impôt au profit d'un établissement public.

.../...

D'autre part, il importe de relever que, même si la loi des 14 juillet 1930 - 5 avril 1934 autorisait la perception d'un impôt à la charge des exportateurs, cette perception ne pourrait se faire au profit de l'Office national des débouchés agricoles et horticoles, étant donné qu'en vertu de l'article 4, littéra a, de sa loi organique du 27 décembre 1938, l'Office ne peut recevoir que des "rétributions".

Le Conseil d'Etat estime, dès lors, que la disposition de l'article 1er, 3°, du projet manque de fondement légal.

De kamer was samengesteld uit		La chambre était composée de	
de Heren : Messieurs :	J. SUETENS,	eerste-voorzitter, premier président,	
	H. BUCH, K. REES,	raadsheren van State, conseillers d'Etat,	
	L. FREDERICQ, F. DUCHENE,	bijzitters van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,	
Mevrouw : Madame :	J. DE KOSTER,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier. greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. SUETENS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. F. DEBAEDTS, substituut.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. SUETENS.

Le rapport a été présenté par M. F. DEBAEDTS, substitut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. DE KOSTER.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. SUETENS.